

PRIMUS OPUS

HRVOJE GLAVAN

PETAR KOŠI

LUCIJAN KUJUNDŽIĆ

EMA ZAVACKI

PRIMUS OPUS

HRVOJE GLAVAN

PETAR KOŠI

LUCIJAN KUJUNDŽIĆ

EMA ZAVACKI

„TKO ŽELI BITI PRVI, NEKA BUDE OD SVIH POSLJEDNJI I SVIMA POSLUŽITELJ“ (MK 9,35)

Izložbom eksplicitna naziva „Primus Opus“ predstavlja se zajednički, u svom „domicilnom“ muzejskom prostoru u Sesvetama, četvero mladih kipara, studenata zagrebačke Akademije likovnih umjetnosti – Hrvoje Glavan, Petar Koši, Lucijan Kujundžić i Ema Zavacki. Pišem „domicilnom“, jer su ovoj mladoj umjetničkoj četvorki Sesvete obitavalište i mjesto njihova stvaralaštva. Petar Koši, s friškom diplomom, a ostalo troje diplomanata, kvalitetom kiparskog izraza, svakako ne u jednakoj izričajnoj snazi, ističu se kao nositelji nove sesvetske umjetničke scene. A svoj recentni „skulpturopis“, predstavljen ovom izložbom, ostvaruju skulpturama te nizom kompatibilnih crteža i slika. Kao glavni motiv obilježava ih ljudska figura, odnosno tijelo. Naša četvorka, zadržana na reprezentacijskoj ulozi likovnog djela, tj. na klasičnom prikazu tijela ili pak njegovoj jasnoj asocijativnosti, unatoč svjesnosti da je u današnje vrijeme digitalnih tijela i elektronske vizualne komunikacije teško zaintrigirati medijem nošenim tradicionalnom estetikom prikazivačkog, od njega na odustaje. Njihovi likovni dosezi izrastaju stoga iz bogatog korpusa hrvatskog kiparstva i slikarstva temeljenih na dugoj i plodnoj tradiciji. Školjujući se na toj tradiciji, oni pronalaze osobni izričaj, pomičući

granice između „klasičnog“ i suvremenog. A povezivanjem različitih medija i tehnika stvaraju umijećem vlastite kreativnosti sadržajno i oblikovno originalna djela, konfrontirajući na ovoj izložbi vlastite izričaje međusobnim sučeljavanjima, ali i sučeljavajući trodimenzionalnu i dvodimenzionalnu formu unutar vlastita opusa. Poštujući prirodu kiparskog materijala i zakonitosti odabranog medija, kipare tijela različitih materijala i morfologija, zavidne vještine modeliranja i pronađene vlastite mjere. Pa iako im je čovjek, odnosno njegovo tijelo, glavni motiv materijaliziran jasnim fizičkim karakteristikama, finalna realizacija daleko je više. Ona je i stanje, i metafora, i živa arena u kojoj ovi mladi autori ostavljaju tragove naših kolektivnih spoticanja: odnosa čovjeka i Boga, uma i tijela, muškarca i žene, prirode i umjetnosti,...

Podvući se pod površinu i izvući ono što je unutra, u tijelu, u životu, u prirodi općenito. Izmiriti život i smrt umjetničkim stvaranjem. Možemo li?

U umjetničkom djelovanju punom iskrene ljubavi prema čovjeku i Bogu, otkriva se jasna socijalna i duhovna poruka mladog akademskog kipara **Petra Košija**. Nosi je u izvedbi čisto, no iznimno slojevito djelo u kojem išči-

tavamo potrebu za komentiranjem egzistencijalnih ljudskih stanja i situacija. Svoj afirmativni recentni likovni zapis ostvaruje skulpturama i crtežima u kojima sublimira svoje likovne preokupacije, započete još na Akademiji. One se temelje na želji za realizacijom apstrahirane verzije ljudskog trupa u materijalu. Polazišta u antropomorfnom i organičkom, no konačnice u geometrijskoj, posve apstrahiranoj formi nepravilnih šesterokuta, ona postaje Košijevim osobnim likovnim i semantičkim znakom – torzoidom. Koši ga nerijetko predstavlja multipliciranjem istovrsnih elemenata koje postavlja u različite odnose rasta, stanja napete ravnoteže, deformirajuće, razložene strukture, poigravajući se njihovim ritmom, repetirajući istu ideju i isti motiv, a čineći uvijek novo, drugačije djelo. Sada u željeznoj trodimenzionalnoj formi i slikarskom diptihu. Ili pak u malenim brončanim figurama koje predstavljaju uspješan Košijev zaokret iz humanoidnih korpusa u minuciozna zoomorfna obličja.

Ljudski torzo u ženskom obličju, motiv je koji zaokuplja **Hrvoja Glavana**, diplomanta zagrebačke likovne akademije na odsjeku kiparstva. Adiranjem kompatibilnih elemenata – željeznih pločica varenjem, izgrađuje formu koja u početku realizacije u njegovoj ideji biva fragmentirana, kako bi ju potom, vareći dijelove gruba korodirajuća metala, izgradio u fini, gracilni ženski akt. Ostavljajući vidljive tragove modeliranja, Glavan kao da mu „kroji i šiva“ novu kožu, novo zaštitno odijelo kojim će ga sačuvati. Tijelu koje se na ovoj izložbi oprostoriло u dvije varijacije.

Izgrađujući svoj umjetnički svjetonazor na klasičnim djelima umjetnosti, ni **Lucijan Kujundžić** ne može zaobići ljudsko tijelo kao najpotentniju formu i kao kiparski izazov kojemu se teško odolijeva. A zašto mu i odoljeti ako posjeduje Bogom dani talent i iskonsku žeđ za vizualizacijom svega onoga što pronalazi u sebi i svome bližnjemu. Silina emocija, borba s Erosom i Thanatosom u

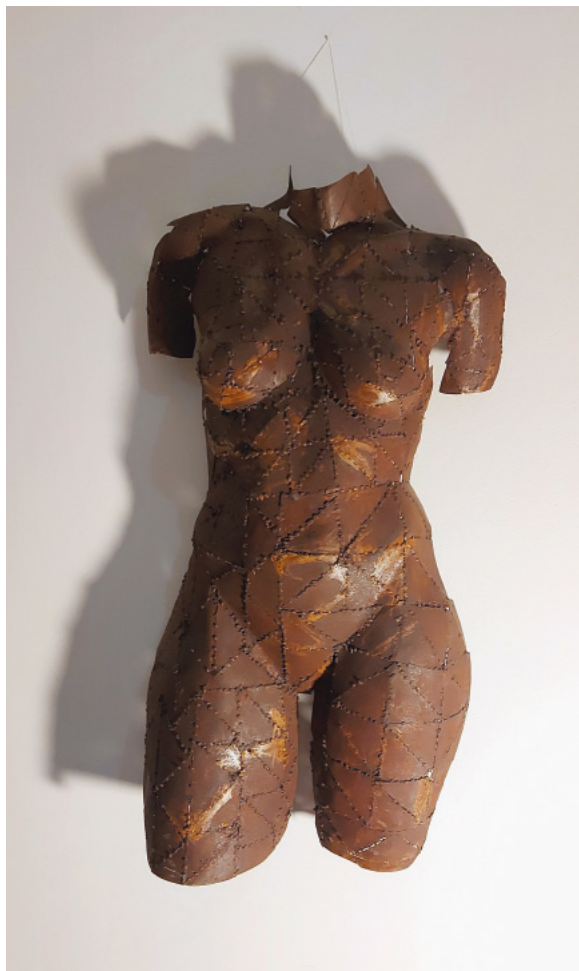
samome sebi, spoznaja vlastite moći, ali i vlastitih ograničenja, rezultirala je u mladog Kujundžića kiparskim realizacijama koje svoj dostojan pandan pronalaze i u virtualnim crtačkim portretima. No, svestranost i nadarenost ne dozvoljavaju mu tek čistu, tradicionalnu kiparsku realizaciju pa žudnja za materijalizacijom emocije i umjetničke imaginacije, u razumijevanju kako umjetničke tako i prirodne forme, nagoni ga ući pod samu epidermu, u samu materiju, modeliranjem izvući na površinu ono što je skriveno u tijelu. Finalna forma očitava iznimnu Kujundžićevu vještinu modeliranja u razlaganju mase, naglašavajući životnost tijela na samoj njegovoj površini, kao dio stvaralačke geste i potrebe bilježenja svake mijene, pokreta i emocije. A iza te uzgibane, žive površine izrasta oblik pun asocijativne slike, koji svoj smiraj tek prividno pronalazi u „klasicističkoj“ plastici „Ille qui est mortalis“.

Figuracijom s primjesama lirskog, omekšane, no jednako žitke površine na kojoj vjerno dočarava finoću materijala bluze kojom odijeva svoju „Djevu bajnu“ ili živost kože lica „Luciferusa“, predstavlja se jedina „djeva“ među tri mušketira – **Emu Zavacki**. Upravo u toj uzgibanoj formi draperije ili jasnim psihološkim karakteristikama lica kriju se Emini aduti. U prikazu čovjeka, svedenog na figuru glave ili tek ekstremiteta – ruke il' noge, kao transkripta ljudske nestalnosti, naše fizičke konačnosti. Kao oda našem postojanju i ljepoti u kojoj je pohranjena sva esencija života. Ljepoti koju zrcale i njezini ženski aktovi u slici „Zrcalo“.

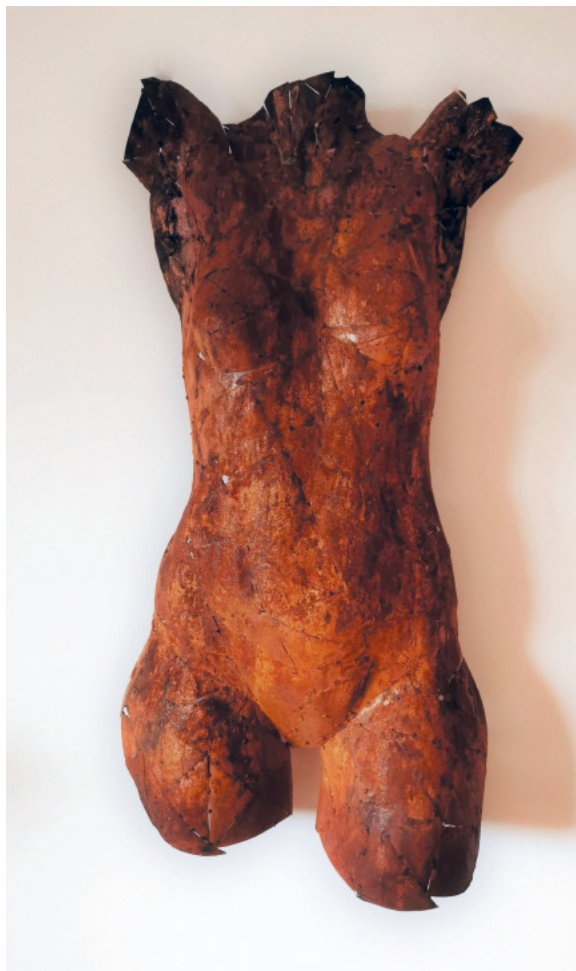
Ljepota kojom ovo četvero mladih umjetnika, ukraivši je prirodi i stvorivši od nje umjetnost, apostrofiraju namjeru – ustoličiti arhetipove, naznačiti i ovjekovječiti izvore postojanja, vizualizirati simbole i ponuditi odgovore. Poslužujući nam bez zadržke, trenutno najbolje od sebe – svoje prve uratke.

Sanda Stanačev Bajzek

HRVOJE GLAVAN

FRAGMENTACIJA 1, 2019.
željezo, varenje, 75 × 45 cm

FRAGMENTACIJA 2, 2021.
željezo, varenje, 73 × 40 cm

MASKA, 2021.
gips i željezo, 35 × 20 cm

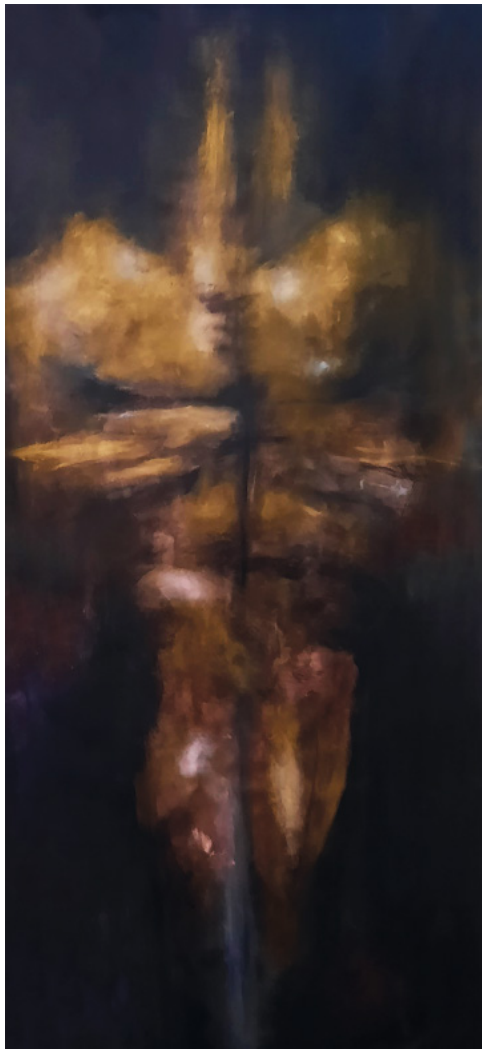
PETAR KOŠI

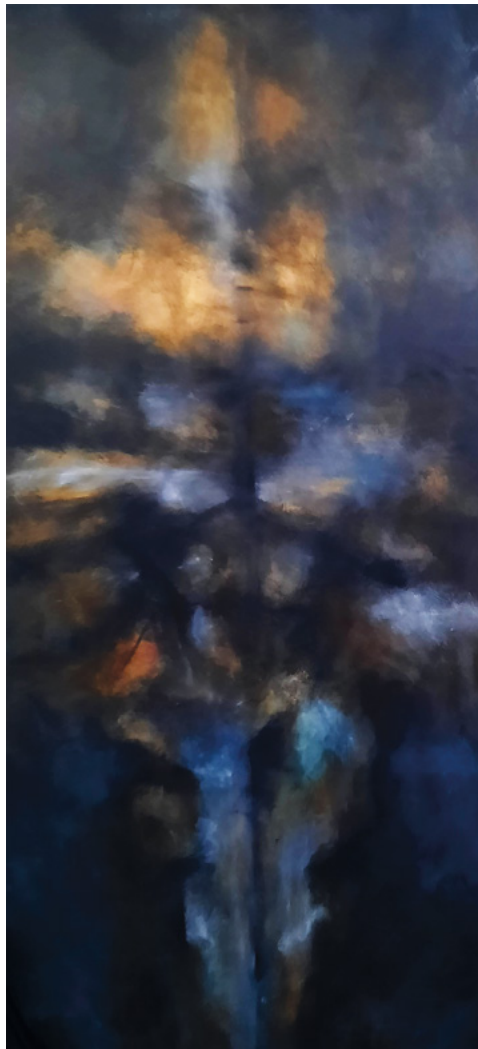
BIK I MEDVJED, 2021.
bronca, 30 × 9 × 17 cm
bronca, 27 × 10 × 16 cm

OLTAR, 2018.
metal, 103 × 40 × 86 cm

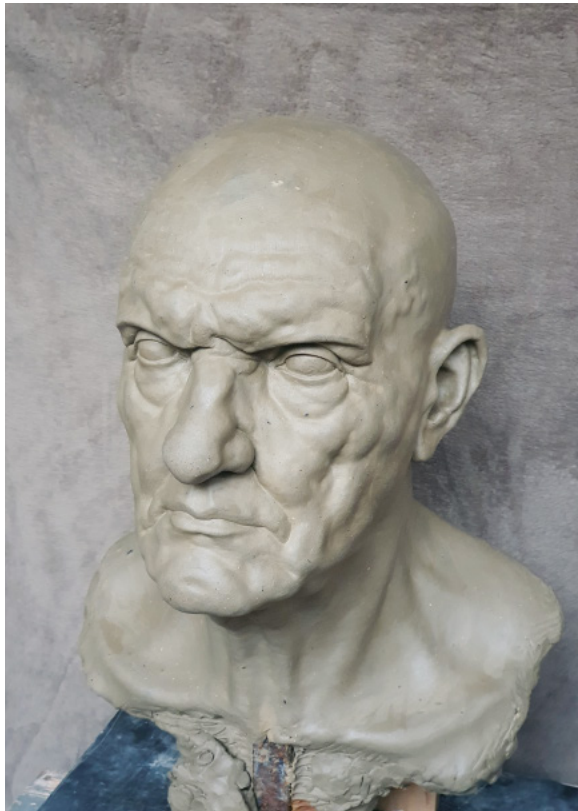
OTISAK NEBESA I, 2021.
akril na platnu, 210 × 100 cm

OTISAK NEBESA II, 2021.
akril na platnu, 210 × 100 cm

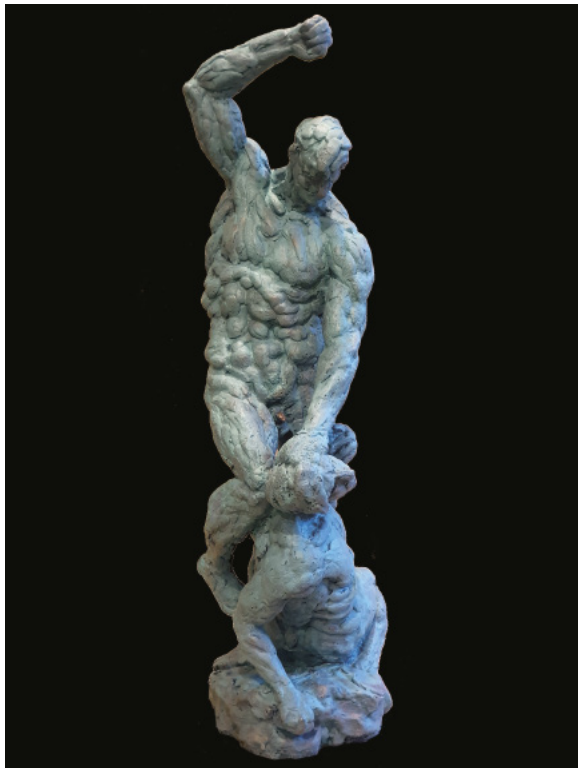
LUCIJAN KUJUNDŽIĆ

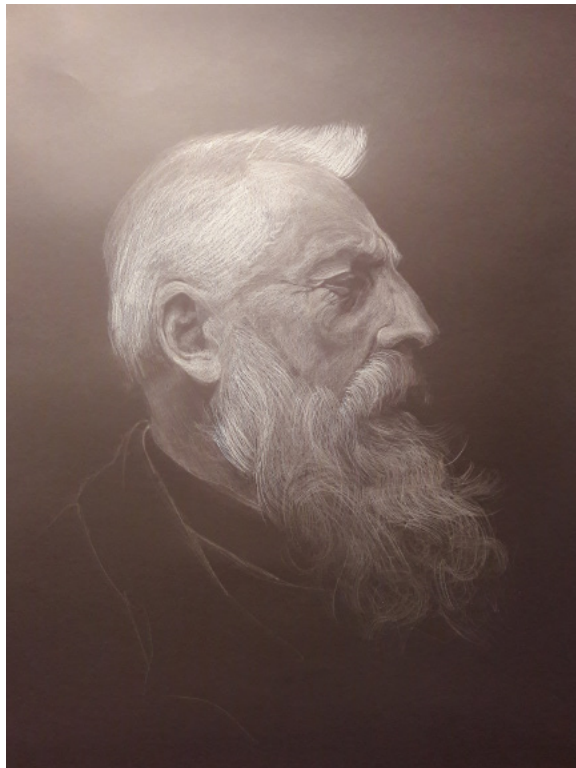
ERAT VIR BELLATOR, 2020.
gips, 50 × 30 × 35 cm

HERCULES, 2021.
sepia, 70 × 50 cm

DIAGORAS & MILON ILI
STUDIJA MOJIH NESTABILNOSTI, 2021.
plastika, 50 × 15 × 10 cm

RODIN, 2017.
bijela olovka, 100 × 70 cm

EMA ZAVACKI

DJEVA BAJNA, 2021.
gips, 76 × 33 × 32 cm

LUCIFERUS, 2021.
gips, 56 × 35 × 26 cm

ZRCALO, 2021.

Kombinirana tehnika na platnu, 122 × 124 cm

Hrvoje Glavan rođen je 1996. u Zagrebu. Maturirao je u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, 2014. kao dizajner metala. Godine 2015. upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, smjer kiparstvo, gdje na III. godini preddiplomskog studija upisuje klasu prof. D. Mataušića. Tijekom studija izlaže na brojnim skupnim izložbama; 2019. XIII Memorijal Ive Kerdića – triennale hrvatskog medaljerstva i male plastike, Muzej likovnih umjetnosti u Osijeku, 2019. Borders, International Medallic Project (online), 2018. Plati i nosi, HDLU – galerija Bačva u Zagrebu. Diplomirao je 2021. stekavši akademski naziv – magistar kiparstva.

Petar Koši rođen je 1995. u Zagrebu. Godine 2011. upisuje Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu u kojoj 2014. godine maturira kao aranžersko-scenografski dizajner. Godine 2015. upisuje ALU u Zagrebu, smjer kiparstvo gdje na III. godini preddiplomskog studija upisuje klasu prof. M Blaževića. Kroz program razmjene studenata 2018. god. upisuje Universidad de Bellas Artes u Granadi u Španjolskoj, gdje završava IV. godinu preddiplomskog studija. Godine 2019. upisuje I. godinu diplomskog studija u klasi prof. P. Barišića. Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2020. godine stekavši akademski naziv – magistar kiparstva. Dobitnik je Rektorove nagrade za timski znanstveni i umjetnički rad 2017./18. i 2019./20. godine te Nagrade Akademij-skog vijeća ALU koja se dodjeljuje najuspješnijim diplomantima. Svoje radove predstavio je na dvije samostalne izložbe u posljednje dvije godine – u Galeriji Razvid u Zaprešiću te u Galeriji specijalne policije Domovinskog rata u Zagrebu, a izlagao je na sad već brojnim skupnim izložbama. Godine 2021. postaje članom HULULK-a.

KONTAKT

mob: 098 177 6651
email: hrc996@gmail.com

KONTAKT

mob: 091 183 8327
email: petar.kosiakapp@gmail.com

Lucijan Kujundžić rođen je 1996. godine u Zagrebu, gdje je pohađao osnovnu školu Luka. Godine 2011. upisao XII. gimnaziju. Pred kraj srednjoškolskog obrazovanja krenuo s intenzivnim pripremanjima za Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu koju upisuje 2016. godine. Od početka studiranja aktivno proučava klasičnu i figurativnu skulpturu i umjetnost. Sedmi semestar preddiplomskog studija akademske godine 2019./20. proveo je na praškoj Akademiji likovnih umjetnosti u sklopu ERASMUS+ studijske razmjene. Trenutno student diplomskog studija kiparstva u klasi prof. D. Stošića. Izlagao je na skupnim izložbama Sesevetskih likovnih umjetnici i gosti 2017., 2018., 2019. i 2020. te na izložbi u povodu 150. obljetnice Narodne čitaonice u Imotskom 2018. godine.

Emma Zavacki rođena je 1996. u Zagrebu. Osnovnu školu Luka u Sesvetama završila je 2011. godine, a 2015. godine završava Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, smjer kiparstvo. Godine 2016. upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, smjer kiparstvo. U klasi profesora D. Stošića od 2018. godine do danas. Studirala u Budimpešti 2019.–2020. godine u sklopu ERASMUS+ razmjene studenata. Sudjeluje na mnogim skupnim izložbama, od kojih izdvajamo zadnja dva izdanja Sesevetskih likovnih umjetnika i gostiju, te asistenciju u izvedbi rada "Laboratorij za oživljavanje" u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu, umjetnika Pep Vidala u Atelijeru Kožarić.

KONTAKT

mob: 091 224 3765

email: kujundziclucijan@gmail.com

KONTAKT

mob: 097 720 1328

email: emazavacki1996@gmail.com

POPIS DJELA

Hrvoje Glavan

Fragmentacija 1, 2019.
željezo, varenje, 75 × 45 cm

Fragmentacija 2, 2021.
željezo, varenje, 73 × 40 cm

Maska, 2021.
gips i željezo, 35 × 20 cm

Petar Koši

Otisak nebesa I i II, 2021.
akril na platnu, 210 × 100 cm (×2)

Oltar, 2018.
metal, 103 × 40 × 86 cm

Bik i Medvjed, 2021.
bronca, 30 × 9 × 17 cm
bronca, 27 × 10 × 16 cm

Torzo, skica, 2021.
ugljen, pastela, 70 × 100 cm

Torzoid, skica, 2021.
ugljen, pastela, 100 × 70 cm

Lucijan Kujundžić

Diagoras & Milon ili Studija mojih nestabilnosti, 2021.
plastika, 50 × 15 × 10 cm

Ille qui est mortalis, 2021.
plastika, 220 × 60 × 40 cm

Erat vir bellator, 2020.
gips, 50 × 30 × 35 cm

Corpus vivens, 2020.
gips, 160 × 50 × 60 cm

Rodin, 2017.
bijela olovka, 100 × 70 cm

Hercules, 2021.
sepia, 70 × 50 cm

Emma Zavacki

Djeva bajna, 2021.
gips, 76 × 33 × 32 cm

Luciferus, 2021.
gips, 56 × 35 × 26 cm

Imam te, 2021.
gips, 47 × 14 × 12 cm

Zrcalo, 2021.
Kombinirana tehnika na platnu, 122 × 124 cm

PRIMUS OPUS

HRVOJE GLAVAN | PETAR KOŠI | LUCIJAN KUJUNDŽIĆ | EMA ZAVACKI

NAKLADNIK: Muzej Prigorja • ZA NAKLADNIKA: Morena Želja Želle • PREDGOVOR: Sanda Stanačev Bajzek

FOTOGRAFIJE: autori • LIKOVNO OBLIKOVANJE: Tomislav Mrčić

SLOG I PRIPREMA ZA TISAK: Ovum • TISAK: Graforad • NAKLADA: 200 komada

ISBN 978-953-7820-41-1 (MEKI UVEZ) | ISBN 978-953-7820-42-8 (PDF)

STRUČNA KONCEPCIJA IZLOŽBE: Sanda Stanačev Bajzek • LIKOVNI POSTAV IZLOŽBE: Sanda Stanačev Bajzek, Tomislav Dilber

TEHNIČKI POSTAV IZLOŽBE: Josip Kovačević | 3D VIRTUALNI RAZGLED: Mario Dokša

Sesvete, Trg Dragutina Domjanića 5 • 28. rujna do 15. listopada 2021. godine

Izložba je ostvarena uz financijsku potporu Grada Zagreba i Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske

2021. / 35. SEZONA

Već drugu godinu pandemija virusa COVID-19 ne jenjava i možda će izazvati odstupanja u planiranom izložbenom programu:

JOSIP BOTTERI DINI, MARIJAN JAKUBIN, VLADIMIR MEGLIĆ

ZLATKO ČULAR

FRANE RADAK

HRVOJE GLAVAN, PETAR KOŠI, LUCIJAN KUJUNDŽIĆ, EMA ZAVACKI

JOVICA DROBNJAK

35 GODINA GALERIJE KURIJA MUZEJA PRIGORJA

SESVETSKI LIKOVNI UMJETNICI I GOSTI

Galerija Kuriya Muzeja Prigorja od 1986. godine vrlo aktivno sudjeluje na sesvetskoj i zagrebačkoj likovnoj sceni. Do danas je ostvareno preko 200 samostalnih i skupnih izložbi, od "Sesvetskog likovnog kruga" do Jadranke Fatur, Vere Dajht Kralj, Vinka Fabrisa, Milene Lah, Vinka Fištera, Rudolfa Labaša i mnogih drugih, a kritike i osvrte su pisali naši cijenjeni likovni kritičari i povjesničari umjetnosti poput Matka Peića, Vladimira Bužančića, Oke Ričko, Josipa Škunce, Zdenka Rusa, Nade Križić ili Milana Bešlića.

Galerija je priznata od HDLU-a, ULUPUH-a, HNLU-a, kao i HZSU-a.

VODITELJ PROGRAMA: Tomislav Dilber

SAVJET GALERIJE KURIJA MUZEJA PRIGORJA 2021.: Feđa Gavrilović • David Kelčec • Sanda Stanačev Bajzek • Barbara Vujanović • Tomislav Dilber